

Miro Lubellan

Príroda je krásna v každom počasí

Sú filmári, ktorí odchádzajú do sveta hľadať miesta, kam ešte ľudská noha nevškročila. Miro Lubellan si zaumienil objaviť ľudským okom zatiaľ neobjavené zákutia v našej veľkej, ale krásnej slovenskej krajine, o čom svedčí jeho film Prelúdium, ktorý ponúka obrázky z Vysokých, Nízkych a Západných Tatier, z Veľkej Fatry. Banskobystričan Miro Lubellan je stavbár, záchranár, filmár, predovšetkým však veľký milovník prírody. Hory ho priťahovali od malička. Inak tomu ani nemohlo byť, keďže sa narodil a vyrastal uprostred hôr. Jeho rodný kraj je Liptov. Lásku k prírode, k horám, si preniesol aj do práce v horskej službe. Vlastne, ako hovorí, členom horskej služby sa stal hlavne preto, že hory má tak rád, že chcel pomáhať ľuďom, ktorí v horách potrebujú pomoc.

„Keď už som bol v tých kopcoch, nedalo mi nezachytiť prírodu v rôznych podobách, momentoch. Ako záchranár som sa veľakrát dostal na miesta, do oblastí, kde sa bežný človek nedostane. Sú tam krásne zákutia a bola by škoda neukázať ich svetu. Technika na filmovanie sprvu nebola taká dostupná, kvalitná. Najprv to boli len fotografie, neskôr diapozitívy, ale stále ma to ťahalo k filmu, lebo vo filme je zachytený pohyb, či už zvierat alebo ľudí v horách, horolezcov, lyžiarov. Otec mal kedysi takú kameru, osmičku, ale filmovanie s ňou bol veľmi zdĺhavý proces. Potom som si kúpil prvú kameru, je to už viac ako desať rokov, a začal som najprv s rodinnými zábermi, neskôr, samozrejme, príroda,“ spomína Miro Lubellan na svoje filmárske začiatky. V jeho filmoch dominujú hory a ľudia, predovšetkým horalí, ľudoví remeselníci. Nakrútil filmy Zvonkár, Keramikár, Rezbár, ale aj dokumenty o Leteckej záchrannnej službe, Horskej záchrannnej službe, o skoro zabudnutých skokanoch na lyžiach a ďalšie.

Film Prelúdium je vyjadrením jeho

Na filmovanie chodí Miro Lubellan aj so synmi. Trebárs aj preto, aby ho takto zachytili pri filmovaní (Foto: Jakub Lubellan)

Miro Lubellan s Benjaminom Strmeňom z osady Rybô nachádzajúcej sa pod vrcholom Krížnej, ktorý prežil v histórii Slovenska najväčšiu lavínu. Bolo to v roku 1924, on mal vtedy niečo vyše dvoch mesiacov a život mu zachránila kolíska z červeného smreku, ktorú má dodnes odloženú na povale (Foto: Jakub Lubellan)

Súťažný film Envirofilmu 2007

Prelúdium (Slovensko), autor: Miro Lubellan

Pohľad na krásne zákutia slovenskej prírody z oblasti Vysokých, Nízkych a Západných Tatier a Veľkej Fatry. Dokument, ktorý by mal pohľadiť dušu diváka a zároveň ho podnietiť k zamysleniu, o čom je príroda a o čo môžeme prísť, keď ju nebudeme chrániť.

pocitov. „Chcel som do filmu dostať také zákutia našej prírody, ktoré si bežný človek, turista, veľakrát nevšimne, prehliadne ich. Vždy hovorím, že slovenská príroda, to nie sú len Vysoké Tatry, preto sa vo filme prekrývajú zábery z Vysokých, Nízkych, Západných Tatier a Veľkej Fatry, kde som v horskej službe. Snažil som sa zachytiť naše kopce v čase, keď do nich nechodíme. V takom počasí, v akom sú napokon prevažne v roku. Keď sa ukážu oblaky, zaprší. Vo filme je búrka. Nakrúcal som ju na Podbánsku, autenticky, aj so zvukom, spod strechy chaty, lebo tam riadne plieskalo. Potom je tam voda. A zase z oblasti môjho rodného kraja, z Podbánska. Belá, Studenovodský vodopád, vodopád Skok počas silného vetra. Nestretli sme tam vtedy ani nohu. Veď v takom počasí len „blázon“ tam môže ísť. Vietor si robil s vodou čo len chcel a ja som to nakrúcal. Chcel by som týmto filmom pohľadať dušu diváka a ukázať mu, že príroda je krásna v každom počasí. Bol by som rád, keby sa film dostal medzi ľudí, veď je to pre nich...“

V súčasnosti Miro Lubellan pracuje na zaujímavom dokumente o lavínach na Slovensku, v ktorom bude hovoriť o práci našich záchranárov pri lavínach a tiež dá slovo ľuďom, ktorí lavíny prežili, napríklad Benjaminovi Strmeňovi z osady Rybô, kde v roku 1924 padla v histórii Slovenska najväčšia lavína.

Film Prelúdium na minuloročnom Horalfeste v Starom Smokovci získal Cenu primátora mesta Vysokých Tatier.

Anna Gudzová